

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Voter Groups Opinions on The Development of The Country According to The
National Strategic Plan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration in Public Administration

Department of Public Administration

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนา

ประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

โดย

นายชัยทัตน์ พุทธเดช

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

----- ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ศิริประกอบ)

----- อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์)

----- กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กุลพัธ ศักดิ์วิทย์)

----- กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธรรมา นิติเกษตรสุนทร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ชัยทัศน์ พุทธเดช : ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี. (Voter Groups Opinions on The Development of The Country According to The National Strategic Plan) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีวัตถุประสงค์สามประการ นั่นคือ ประการแรก คือ เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของประเทศไทย ประการที่สอง คือ เพื่อสรุปประเด็นกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติต่อไป และประการสุดท้าย คือ เพื่อวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงชาวไทยต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชาชนชาวไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีจำนวน 403 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงประชาชนชาวไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติในการเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในระดับเห็นด้วยมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน ในระดับเห็นด้วยน้อย โดยประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส และประเด็นเรื่องการปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ เป็นประเด็นที่กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมีความคิดเห็นเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด จากการทดสอบอิทธิพลของปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นพบว่า ปัจจัยด้านอายุมีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐมีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6280025024 : MAJOR PUBLIC ADMINISTRATION

KEYWORD: national strategic plan, voter groups, development of the country

Chaiyathad Phutthadet : Voter Groups Opinions on The Development of The Country According to The National Strategic Plan. Advisor: Assoc. Prof. Thanapan Laiprakobsup, Ph.D.

There are 3 objectives in examining the voters' opinions towards national development in accordance with the 20-year national strategy. First, it is to analyze the voters' opinions about the national development based on the 20-Year national strategy. Second, it is to summarize the issues that are considered by the voters to be revised to improve the national strategy. The last objective is to analyze the confidence level of the Thai voters in the achievements of the national strategy. The data were collected by means of questionnaires sent to a random sample of 403 Thai people who had the right to vote in the previous election. The research findings suggest that the Thai people who had the right to vote in the previous election strongly agreed with the 20-year national strategy which is considered to be a framework for sustainable national development. However, they slightly agreed with the six pillars of the 20-year national strategy, specifically deeming the aspects of inequality and poor and underprivileged people as well as the prevention and suppression of corruption and wrong-doings to be revised the most. According to the test of the demographic background effect which affects the confidence level, age directly impacts the confidence level in a statistically significant way at 0.05. Similarly, the test of effect of the opinions about overall satisfaction of the government performance which affects the voters' confidence level indicates that the voters' overall satisfaction in the government performance directly impacts their confidence level in a statistically significant way at 0.05.

Field of Study: Public Administration

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยการให้คำแนะนำ และข้อคิดต่างๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร. ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เปิดโอกาสให้กับข้าพเจ้าได้ทำงานวิจัยในหัวข้อที่สนใจ และให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการทำสารนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ศิริประกอบ ผศ.ดร. สุธรรมา นิตสุนทร และอาจารย์ดร. กุลพฐ ศักดิ์วิทย์ ประธาน และกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลามาให้ความคิดเห็น และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาสารนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคุณแม่ สำหรับกำลังใจ การสนับสนุนด้านการศึกษา และการให้อิสระในการเลือกศึกษาตามสิ่งที่สนใจ

ที่สำคัญที่สุดคือขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนต่างๆ ทั้งในด้านการเรียน บุคคลที่ได้ช่วยตอบแบบสอบถาม และความรักจากเพื่อนๆ ในรปม.51 ทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือกันตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาในรั้วจุฬาฯ สุดท้ายขอขอบคุณความเมตตาจากบัณฑิต ความใฝ่รู้ใฝ่การศึกษาของตนเอง ที่ทำให้สำเร็จการศึกษา

ชัยทัศน์ พุทธเดช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	ง
กิตติกรรมประกาศ.....จ	จ
สารบัญ.....ฉ	ฉ
สารบัญตาราง.....ฌ	ฌ
สารบัญรูปภาพ.....ฎ	ฎ
บทที่ 1.....1	1
บทนำ.....1	1
1.1 ที่มา ความสำคัญ และปัญหา.....1	1
1.2 คำถามการวิจัย.....2	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....2	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....3	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....3	3
1.6 โครงสร้างของสารนิพนธ์.....3	3
บทที่ 2.....4	4
การสำรวจวรรณกรรม.....4	4
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM).....4	4
2.2 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในฐานะตัวแทนของบทบาทรัฐ.....8	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาล.....15	15
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....19	19
2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....22	22

บทที่ 3	24
ระเบียบวิธีวิจัย.....	24
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	27
บทที่ 4	29
ผลการศึกษาวิจัย	29
ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	29
ส่วนที่ 2 สรุปผลข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ	32
ส่วนที่ 3 สรุปผลข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล	34
ส่วนที่ 4 สรุปผลข้อมูลความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง	39
ส่วนที่ 5 สรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผน ยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง.....	39
ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นต่อ การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง	50
บทที่ 5	56
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปผลการศึกษา	56
5.2 การอภิปรายผล.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	63
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม	65
ประวัติผู้เขียน	68

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์.....	29
ตารางที่ 4.2 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ.....	32
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน	32
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน.....	33
ตารางที่ 4.5 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล	34
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพอใจของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง ที่มีต่อการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ.....	35
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพอใจของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง ที่มีต่อภาพรวมการทำงานของภาครัฐ	38
ตารางที่ 4.8 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง.....	38
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ.....	39
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ 2 กลุ่ม	39
ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม	40
ตารางที่ 4.12 หลักเกณฑ์การแปลผลภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ.....	42
ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐกับปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์.....	43
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน.....	46

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ.....49

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ.....50

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด และรายได้ในครอบครัว51

ตารางที่ 4.18 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: กรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน51

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน.....52

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง53

ตารางที่ 4.21 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง55

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ.....	8
รูปภาพที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน จากสมาคมการมีส่วนร่วมสากล	16
รูปภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	22

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มา ความสำคัญ และปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศเป็นเครื่องมือกลไกทางการเมืองและการบริหารประเทศที่ถูกใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญภายใต้การปกครองของรัฐบาล คสช. (คณะรักษาความสงบแห่งชาติ) ในบรรยากาศที่ไม่เป็นประชาธิปไตยและขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่ได้เป็นที่รับรู้ และเข้าถึงได้โดยทั่วไปของประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งอาจมองได้ว่ายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีนั้น ไม่สะท้อนเจตจำนงเพื่อการพัฒนาประเทศที่เกิดจากการมีส่วนร่วมประชาชนทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง นอกจากนี้การจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศนั้นได้เสร็จสิ้นและมีผลบังคับใช้ในขณะที่ยังไม่มีการให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติฉบับสมบูรณ์อย่างเป็นทางการ ทั้งที่ตามกฎหมายกำหนดให้แผนการปฏิรูปประเทศต้องผ่านการพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติก่อน ซึ่งนอกจากจะเข้าข่ายเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมายแล้ว สิ่งสำคัญคือการสะท้อนให้เห็นถึงการไม่ถือปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกฎหมายที่บรรดาคณะกรรมการต่างๆ และผู้ที่มีอำนาจเกี่ยวข้องภายใต้รัฐบาลคสช. เป็นผู้กำหนดขึ้นเอง¹

รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2563 พบว่า ประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้นในหลายมิติ อาทิ คนไทยมีคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติมีทิศทางที่ดีขึ้น ตลอดจนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนในด้านประสิทธิภาพภาครัฐในการตอบสนองความต้องการของประชาชน พบว่า มีการพัฒนาที่ค่อนข้างจะคงที่ ส่วนในด้านความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย มีการปรับตัวลดลงจากปีก่อน รวมไปถึงด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ปรับตัวลดลงจากภาวะเศรษฐกิจ²

¹ ศุภมาส มະລະสี, "ข้อสังเกตทางกฎหมายบางประการว่าด้วยยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ," <https://enlawfoundation.org/newweb/?p=4182>.

² สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, "รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2563,," (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ2564).

ทั้งนี้การระบาดของไวรัสโคโรนาในประเทศไทย พ.ศ. 2563 ทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม ในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อความมั่นคงปลอดภัยทางด้านสาธารณสุขของประเทศ ถึงแม้ว่าประเทศไทยค่อนข้างจะประสบความสำเร็จในการควบคุมโรค แต่ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างรุนแรง โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศได้ทำนาย GDP (Gross Domestic Product) จะหดตัวลงร้อยละ 7.1³ และเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงภายในประเทศ ตั้งแต่ช่วงต้นปี 2563 ที่เกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ หลายเป้าหมาย และมีจำนวนหลากหลายกลุ่ม ซึ่งเป็นมาจากการตั้งคำถามของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อบทบาทของรัฐบาล

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในฐานะเป็นตัวแทนของบทบาทของรัฐนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความน่าสนใจ ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเชิงภาพรวมที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 มิติ และระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาตินั้นมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร?

1.2.2 มีประเด็นใดบ้าง? ที่กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเชิงนโยบายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของประเทศไทย

1.2.3 กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมีความระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับใด?

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของประเทศไทย

1.3.2 เพื่อสรุปประเด็นที่กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

³ ประชาชาติธุรกิจ ออนไลน์, "Imf ปรับจีดีพีโลกปี 63 เหลือ -4.4% เศรษฐกิจไทย -7.1%,"

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงชาวไทยต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ชาติสามารถนำข้อมูลการศึกษาวิจัยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

1.4.2 หน่วยงานภาครัฐสามารถนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ไปพัฒนาปรับปรุงให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มความเชื่อมั่นต่อแผนยุทธศาสตร์ชาติ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.4.1 ศึกษาความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

1.4.2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล

1.4.3 ศึกษาระดับความเชื่อมั่นของประชาชน

1.4.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนชาวไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา โดยเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

1.4.3 ขอบเขตของระยะเวลา ระยะเวลาในการดำเนินการ มกราคม – มิถุนายน 2564

1.6 โครงสร้างของสารนิพนธ์

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ” มีโครงสร้างของสารนิพนธ์ ดังนี้

บทที่ 2 การสำรวจวรรณกรรม

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การสำรวจวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” ผู้วิจัยได้ค้นคว้า ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM)
- 2.2 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในฐานะตัวแทนบทบาทรัฐ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาล
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM)

การบริหารภาครัฐแนวใหม่ เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นเพื่อต้องการลดบทบาท และขนาดของภาครัฐที่ใหญ่โตขึ้นอย่างมาก โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการภาคเอกชนที่เน้นเรื่องกลไลตลาด ประสิทธิภาพ การแข่งขัน และประสิทธิผลในการทำงาน รวมไปถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้มากที่สุดเข้ามาเป็นค่านิยมหลักในการกำหนดแนวคิด⁴

Hood เห็นว่าการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีหลักสำคัญ 7 ประการ คือ

1. การจัดการโดยนักวิชาการที่ชำนาญการ (Hands-on professional management) หมายถึง ให้ผู้จัดการมืออาชีพได้จัดการด้วยตัวเอง ด้วยความชำนาญ โปร่งใส และมีความสามารถในการใช้ดุลพินิจ
2. การมีมาตรฐานและการวัดผลงานที่ชัดเจน (Explicit standards and measures of performance) ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของผลงาน นอกจากนี้การตรวจสอบจะมีได้ก็ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน
3. เน้นการควบคุมผลผลิตที่มากขึ้น (Greater emphasis on output controls) การใช้ทรัพยากรต้องเป็นไปตามผลงานที่วัดได้ เพราะเน้นผลสำเร็จมากกว่าระเบียบวิธี

⁴ ปกรณ์ ศิริประกอบ, 3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์: แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติจริง, ed. 4 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560).

4. การแยกหน่วยงานของภาครัฐออกเป็นหน่วยย่อยๆ (Shift to disaggregation of units in the public sector) เป็นการแยกหน่วยงานใหญ่ออกเป็นหน่วยงานย่อยๆ ตามลักษณะการให้บริการและสินค้าที่ผลิต โดยให้เงินสนับสนุนแยกกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ
5. การเปลี่ยนภาครัฐให้แข่งขันกันมากขึ้น (Shift to greater competition in the public sector) เป็นการเปลี่ยนวิธีทำงานให้เป็นการจ้างเหมาและประมูล เหตุผลก็เพื่อให้ฝ่ายที่เป็นปรปักษ์ (rivalry) เป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ต้นทุนต่ำ และมาตรฐานสูง
6. การเน้นการจัดการตามแบบภาคเอกชน (Stress on private sector styles of management practice) เป็นการเปลี่ยนวิธีการแบบข้าราชการให้เป็นการยืดหยุ่นในการจ้างและการให้รางวัล
7. การเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีวินัยและประหยัด (Stress on greater discipline and parsimony in resource use) โดยการตัดค่าใช้จ่าย เพิ่มวินัยการทาน หยุดยังการเรียกร้องของสหภาพแรงงาน จำกัดต้นทุนการปฏิบัติงาน เป็นต้น เหตุผลก็เพื่อต้องการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรของภาครัฐ และทำงานมากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรที่น้อยลง (do more with less)⁵

รูปแบบการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในระบบราชการไทย

1. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการบริหารราชการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการจัดต่องค์กรภาครัฐให้สอดคล้องกับทิศทางการนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อให้การปฏิบัติราชการสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สนับสนุนให้มีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนได้กว้างขวางขึ้น เพื่อเน้นการบริการประชาชนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ เพื่อให้การบริหารราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดบรรลุผล สมควรปรับปรุงอำนาจการดำเนินการของจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและการจัดทำงบประมาณของจังหวัดให้เหมาะสม รวมทั้งสมควรส่งเสริมให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เพื่อสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันจะทำให้การบริหารเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็น

⁵ เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์ (กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์, 2553).

ธรรม และมีความรับผิดชอบ ตลอดจนปรับปรุงอำนาจในทางปกครองของอำเภอเพื่อสนับสนุนให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม และสมควรให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี⁶

2. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.

2546 ได้กำหนด ขอบเขต แบบแผน วิธีปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นไปตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ดังนี้

- 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก และได้รับการตอบสนองความ
- 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบ

และวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง⁷

3. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561) ได้

กำหนดยุทธศาสตร์ 7 ด้าน เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นเลิศในการบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย

บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้

เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางระบบการบริหารราชการแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือ

ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาใน

การบริหารราชการแผ่นดิน

⁶ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่7) พ.ศ. 2550, "ราชกิจจานุเบกษา," (2550, 15 กันยายน).

⁷ พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546, "ราชกิจจานุเบกษา," (2546, 9 ตุลาคม).

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน⁸

4. การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ: KPI (Key Performance Indicators) โดยให้มีการประเมินการปฏิบัติราชการ ใน 2 องค์ประกอบ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1012/ว 20 ลงวันที่ 3 กันยายน 2552 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 100/ว 27 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552 เรื่อง มาตรฐานและแนวทางกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ คือ

- 1) ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ
- 2) พฤติกรรมการปฏิบัติราชการหรือสมรรถนะ

5. การบริหารราชการแบบบูรณาการ (CEO) ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ

1) เป็นระบบบริหารจัดการในแนวราบ (Horizontal Management) ที่ใช้การบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในพื้นที่ในลักษณะ “พื้นที่ – พันธกิจ – การมีส่วนร่วม” (Area – Functional – Participation: A-F-P) ในทุกขั้นตอนของการทำงาน เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางการพัฒนา (Partnership) ในระดับจังหวัด ตลอดจนเพื่อสร้างการทำงานในลักษณะเครือข่าย (Networking)

2) เป็นระบบบริหารจัดการที่มีเป้าหมายที่การตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้ใช้บริการ (Customer Driven) ด้วยระบบงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน (Result – based) ด้วยมาตรฐานผลงานขั้นสูง (High Performance Output)

จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3) เป็นระบบบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน รวมทั้งหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) แต่ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานภาครัฐไปสู่การบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result) เป็นเป้าหมายหลัก เพื่อผลประโยชน์สาธารณะของประชาชนเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุด โดยใช้วิธีการบริหารจัดการองค์การ เช่น ปรับบทบาท ภารกิจ การมุ่งเน้นผลงาน เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงานขององค์กร จากนั้นจึงใช้หลักการบริหารแบบเอกชนที่มุ่งเน้นลูกค้า คุณภาพ

⁸ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2561)," (สำนักงาน ก.พ.ร.2556).

การบริหาร และเพิ่มผลผลิต เพื่อยกระดับผลการปฏิบัติงานขององค์กรให้สูงขึ้น และสุดท้ายใช้หลักการแข่งขัน เพื่อไม่ให้องค์กรอยู่กับที่ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยมีเป้าหมายพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีผลสัมฤทธิ์สูง

2.2 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในฐานะตัวแทนของบทบาทรัฐ

ประเทศไทยในฐานะรัฐสมาชิกแห่งองค์การสหประชาชาติ ที่ได้รับเอาเป้าหมาย “การพัฒนาที่ยั่งยืน” (Sustainable Development Goals: SDGs) มาใช้เป็นแนวทางการทำงานของหน่วยงานต่างๆ และได้ลงนามในกรอบภาคีความร่วมมือเพื่อการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Partnership Framework Thailand 2017-2021: UNPAF 2017-2021) เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 ซึ่งเป็นการอธิบายแนวทางการทำงานของหน่วยงานในระบบสหประชาชาติทั้งหมด เพื่อช่วยเหลือในประเด็นด้านการพัฒนาที่สำคัญของประเทศ โดยกรอบภาคีดังกล่าวได้ระบุรายละเอียดถึงผลที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลา 5 ปีข้างหน้า และความรับผิดชอบของหน่วยงานของสหประชาชาติตามที่ตกลงกับรัฐบาล⁹ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อ มีรายละเอียดดังรูปภาพที่ 1 ดังนี้

รูปภาพที่ 1 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ

โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศไทยในฐานะประเทศผู้มียุโรปานกลางระดับสูงจากการประเมินโดยองค์การสหประชาชาติ มีดังต่อไปนี้

⁹ สหประชาชาติ ประเทศไทย, "United Nations Partnership Framework Thailand 2017-2021," <https://thailand.un.org/th/50604-united-nations-partnership-framework-thailand-2017-2021>.

- ข้อ 1.3 การขยายขอบเขตการคุ้มครองทางสังคม
- ข้อ 3.4 การแก้ปัญหาเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อ
- ข้อ 4.1 การช่วยให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษา โดยมุ่งเน้นไปที่เยาวชนอพยพ
- ข้อ 5.5 การสนับสนุนเพื่อให้สตรีมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้น
- ข้อ 8.3 การสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และนวัตกรรมโดยเยาวชน
- ข้อ 10.2 การเปิดรับคนชายขอบ โดยเฉพาะชุมชน LGBTI
- ข้อ 10.7 การดูแลการโยกย้ายถิ่นฐาน
- ข้อ 13.2 ยุทธศาสตร์เพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- ข้อ 16.1 การสนับสนุนความสามัคคีในสังคมเพื่อยุติความรุนแรงในภาคใต้ของประเทศไทย
- ข้อ 16.9 การผลักดันและสนับสนุนการยุติปัญหาคนไร้สัญชาติ
- ข้อ 17.7 การเป็นพันธมิตรกับภาคเอกชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- และข้อ 17.9 การแบ่งปันประสบการณ์ของประเทศไทยและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดผ่านการแลกเปลี่ยน

โดยเจตนารมณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสามารถสรุปได้ด้วยประโยคสั้นๆ ว่าเราจะ “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” อันเป็นแนวทางให้กับกิจกรรมทุกอย่างของสหประชาชาติ จากกรอบใหญ่ในระดับสากลสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส อังกฤษ จีน สิงคโปร์ และมาเลเซีย ต่างมียุทธศาสตร์ชาติระยะยาวเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนการบริหารราชการแผ่นดิน สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่ง “ยุทธศาสตร์ชาติ” เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมาย

ของชาติ (ที่มีหลายประการ) จะต้องจัดลำดับความสำคัญ ต้องค้นหา และเลือกวิธีการในการดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือที่มีอยู่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด¹⁰

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”¹¹

เป้าหมายการพัฒนาประเทศภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1.) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ประเด็นสำคัญได้แก่ การรักษาความสงบภายในประเทศการป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคงการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติการบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ และการพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวมทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่

1. ประชาชนมีความสุข ประเทศสงบ ประชาชนมีความสุข มีงานทำ และมีรายได้เพียงพอในการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ

2. กินดีอยู่ดี ประเทศมั่นคง ประชาชนกินอิ่ม นอนหลับ มีที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ไม่ว่าใคร คนพิการผู้สูงอายุ หรืออาชีพใดๆ ก็สามารถมีชีวิตที่ดีขึ้นทุกด้านได้ อีกทั้งยังมุ่งยกระดับไทยให้เป็นอู่ข้าวอู่น้ำของอาเซียน ปราบความยากจนให้สิ้นซาก สร้างงาน สร้างอาชีพ ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3. สังคมคุณภาพ สร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับคนทุกกลุ่ม ทุกศาสนา และทุกภูมิภาค แม้จะแตกต่างกันแต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

¹⁰ รัชนิกร ลาภวนิชชา พรหมศักดิ์, "การทบทวนและแก้ไขเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ชาติเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป," วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 47 no. 2 (2561).

¹¹ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, "ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580," (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ).

4. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีความปลอดภัย ทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน ปลอดภัยจากอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และความไม่สงบต่างๆ

2.) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การเกษตรสร้างมูลค่า อุตสาหกรรมและบริหารแห่งอนาคต สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่

1. เปลี่ยนท้องถิ่นที่ห่างไกลเป็นรายได้ หมู่บ้านและประชาชนที่ห่างไกลก็สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง และสามารถพึ่งพาตัวเองได้ นำเทคโนโลยีใหม่ๆ ผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างจุดเด่นให้เป็นจุดขายก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่เกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในทุกชุมชน

2. เกษตรกรต้องมีกินมีใช้ สินค้าการเกษตรจากรีสวนต่างๆ ได้รับการสนับสนุน ปรับปรุง และพัฒนาจนมีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ทำให้ราคาสินค้ามีมูลค่าสูงขึ้น เปลี่ยนเกษตรกรที่เคยลำบากสู่เกษตรกรยุคใหม่ที่มีคุณภาพมั่นคงและยั่งยืน

3. แจ้างเกิดผู้ประกอบการรายย่อย นำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเปลี่ยนกิจการขนาดเล็กและผู้ประกอบการรายย่อยให้มีศักยภาพ เต็มโตเป็นกิจการ ร้านค้าขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาอุตสาหกรรม เพิ่มทักษะอาชีพ พัฒนาแรงงานทั่วไปให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรงตามความต้องการของตลาด ทำให้แรงงานมีโอกาสมากมายในการเลือกประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับชีวิต และความต้องการของตนเอง

5. การท่องเที่ยวโดดเด่น ไม่ว่าเมืองเล็ก เมืองรอง หรือเมืองทางผ่านก็จะกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ต้องการห้ามพลาดของคนทั่วโลกได้ และแน่นอนว่าทุกชุมชนไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ก็ได้รับประโยชน์ สามารถสร้างเครื่องมือทำกินด้วยการท่องเที่ยวได้ในระยะยาวอย่างยั่งยืน

6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยต้องไร้รอยต่อ ผ่านการสร้างถนนและการเดินทางที่เชื่อมเมืองใหญ่และเมืองรอง และเมืองเล็ก เข้าด้วยกัน ตลอดจนการเข้าถึงข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ของภาครัฐก็สามารถทำได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

3.) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประกอบด้วย 7 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 การเตรียมถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี ครอบคลุมทั้ง ด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและ พัฒนาประเทศ ทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่

1. คุณภาพชีวิตดีไร้กังวล ไม่ว่าใคร ไม่ว่าจะอายุเท่าไร ไม่ว่าจะอาศัยใน เมืองเล็ก เมืองใหญ่ หรือพื้นที่ห่างไกลก็มีชีวิตที่ดีขึ้น และมีความสุขได้ทุกด้านอย่างไร้ข้อจำกัด มี สภาพกายและใจที่แข็งแรง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ แห่งโลกอนาคต ภาครัฐดูแลชีวิตให้ดีขึ้นทุกช่วงวัย โดยเริ่มต้นตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์ วัยเรียน วัยทำงาน ไปจนถึงช่วงสูงวัยหลังเกษียณ อีกทั้ง ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสก็ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น ครอบคลุม ทัวถึง และไร้กังวล

2. การศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเรียนอยู่ในเมืองใหญ่ หรือถิ่นทุรกันดาร ก็มีการศึกษาที่เท่าเทียมทั้งปริมาณและคุณภาพ สามารถสร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะ และสร้างโอกาส ในการหางานทำได้มากขึ้นให้คนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพและสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมี คุณภาพ ตอกย้ำความเท่าเทียมกันของทุกคนในสังคม

3. สุขภาพดีถ้วนหน้า ไม่ว่าจะอยู่ภูมิภาคไหน พื้นที่ห่างไกลเพียงใดก็ได้รับ ประกันการเข้าถึงบริการสุขภาพที่ดี อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ได้รับการรักษาเมื่อเจ็บป่วยอย่างเท่าเทียม ปรับปรุงโรงพยาบาลและสถานพยาบาลให้ทันสมัย มีเครื่องมือแพทย์ครบถ้วน ไม่เว้นแต่โรงพยาบาล ของชุมชน สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้คนรักสุขภาพ ออกกำลังกาย มีร่างกายแข็งแรงห่างไกลจาก โรคภัยไข้เจ็บ

4. พัฒนาคุณภาพทุกช่วงวัย เด็กไทยมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นด้วยการให้ ความรู้พ่อแม่ก่อนตั้งครรภ์ ทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กตั้งแต่หลังคลอด เด็กเล็ก และวัยเรียนให้ มากขึ้น เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนไป เน้นการเรียนรู้ในทักษะภาษา อาชีพ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เมื่อเข้าสู่วัยทำงานสามารถสร้างมูลค่าให้กับตนเองด้วยการฝึกทักษะอาชีพให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

กว่าเดิมสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และตลอดชีพ ตลอดจนผู้สูงอายุ คนเกษียณ และคนพิการ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีสวัสดิการจากภาครัฐที่เหมาะสมคอยสนับสนุน

4.) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ การกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การเสริมสร้างพลังทางสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง ทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่

1. ขจัดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม มั่นใจได้ว่าประชาชนทุกคน จะได้รับความยุติธรรม สร้างความเท่าเทียม ขจัดความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ และการมีที่ดินทำกินที่เหมาะสมเพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ ที่มั่นคงสู่สังคมไทยที่เสมอภาคกัน

2. เข้าถึงข้อมูลของรัฐได้ง่ายขึ้น ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ ของ ภาครัฐได้ง่ายดาย และรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งข้อมูลข่าวสารงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม

3. กระจายความเจริญสู่ทุกภูมิภาค ไร้กังวลเรื่องการเดินทางและการขนส่งด้วยการเชื่อมถนน และการขนส่งทั้งทางบก น้ำ อากาศ จากพื้นที่ชนบท ถิ่นทุรกันดารสู่ตัวเมือง ครบทุกภูมิภาคทั่วไทย ส่งผลให้มีการกระจายโอกาสในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ ทั้งในเมืองใหญ่ เมืองเล็ก ชุมชน และพื้นที่ห่างไกลเพื่อเชื่อมความเจริญสู่ทั่วทุกภูมิภาค

4. ชุมชนเข้มแข็ง เมื่อศูนย์กลางความเจริญจากตัวเมืองด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี บริการสาธารณะ และทรัพยากร กระจายสู่ชุมชนเล็กๆ อย่างทั่วถึง สิ่งก็ตามมาคือ การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งขึ้น คนในท้องถิ่นมีความมั่นคงด้านรายได้ ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ห่างไกล เพียงใดก็สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างแข็งแรง

5.) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ

ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่

1. ปลุกป่าเพื่อลูกหลาน ชีวิตที่ดีได้ด้วยสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการพัฒนาเรื่องสิ่งแวดล้อม พันธุ์ธรรมชาติ ขยายพื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว ทำให้คน ชุมชน และป่า สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืนรักษาพื้นที่สีเขียวสู่รุ่นลูกหลานในอนาคต

2. พื้นฟูทะเล พื้นฟูทะเลและชายฝั่งให้กลับมา มีความสมบูรณ์ สัตว์น้ำชุมชุม ประชาชนริมชายฝั่งสามารถสร้างรายได้จากทั้งการทำประมง และท่องเที่ยวได้มากขึ้น

3. สร้างเมืองน่าอยู่ สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เมืองหน้าอยู่และประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบที่ดีในการกำจัดน้ำเสีย ขยะ และมลพิษต่างๆ ที่สำคัญประชาชนมีน้ำสะอาด สุขภาพดี ด้วยอากาศที่ดีขึ้น มลภาวะทางอากาศ และปัญหาฝุ่นละอองจะลดลง

6.) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย 8 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ภาครัฐมีขนาดเล็ก กลม เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ภาครัฐมีความทันสมัย บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น และกระบวนกรยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค ทั้งนี้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ฉบับประชาชน ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่

1. ภาครัฐฟังได้ ภาครัฐฟังได้ ราชการทำงานอย่างสุจริต โปร่งใส เพื่อทุกคน โดยยึดถือประชาชนเป็นหลัก ให้บริการอย่างเท่าเทียมกับทุกคน และประชาชนเองก็สามารถตรวจสอบภาครัฐได้

2. ราชการบริการรวดเร็ว ไม่ว่าจะอาชีพไหน สถานะใด ก็ได้รับการบริการจากราชการอย่างสะดวก รวดเร็ว วายขึ้น และจะไม่ได้รับการปฏิเสธจากภาครัฐอีกต่อไป

3. ประชาชนได้รับความยุติธรรม ประชาชนทุกคน ทุกอาชีพ ได้รับความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

4. ส่งเสริมองค์กรส่วนท้องถิ่น หมู่บ้าน ชุมชนเล็กๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ได้รับการสนับสนุน และพัฒนาให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น ทำให้มีความสามารถ มีประสิทธิภาพในการทำงานและดูแลประชาชนมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้บริการประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ได้ทันทั่วถึงที่เป็นที่พึงพอใจของประชาชนทุกคนได้

5. ภาครัฐของประชาชน ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาประเทศ โดยราชการและภาครัฐยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม”

โดยกฎหมายได้บัญญัติเหตุแห่งการทบทวนยุทธศาสตร์ชาติเอาไว้ชัดเจนใน 2 กรณีด้วยกัน คือ

(1) กรณีทบทวนเพื่อความทันสมัยทุกๆ 5 ปี โดยนักยุทธศาสตร์บางท่านเห็นว่าระยะเวลา 5 ปีนั้น เป็นระยะเวลาที่นานเกินไป ควรจะทบทวนทุก 2 ปี อย่างไรก็ตาม แม้กฎหมายจะบัญญัติไว้เช่นนี้ก็ยังมีทางออกตามอนุมาตรา 2 ที่สามารถนำมาใช้ เพื่อแก้ไขยุทธศาสตร์ชาติได้เช่นกัน

(2) กรณีที่พบว่าสถานการณ์ของประเทศหรือสถานการณ์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปจนไม่สามารถหรือไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามยุทธศาสตร์เดิมได้อีก¹²

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลง การคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าจะทำให้ประเทศเสียหายน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะกรณีตาม (1) หรือ (2) ก็ล้วนแต่จำเป็นต้องมีหน่วยงานกลางหรือองค์กรกลางทำหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบสถานะแวดล้อม โดยรวบรวมและจัดระบบข้อมูล ประเด็นปัญหาสำคัญ ข่าวสาร ปรากฏการณ์ สถานการณ์ ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์แต่ละด้านมาปรับใช้ในการทบทวนยุทธศาสตร์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาล

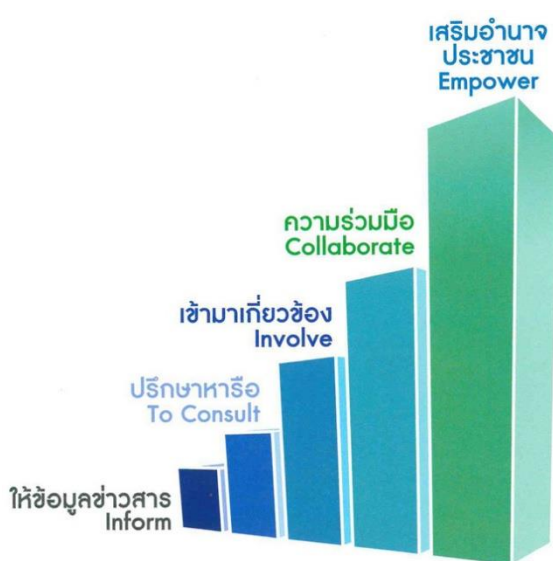
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาลนั้น ประกอบไปด้วยแนวคิดที่มีความหลากหลาย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ

การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) เป็นหลักการในการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งจะนำไปสู่ระบบราชการที่

¹² สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, "ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ฉบับประชาชน," (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ).

มีความสุจริตโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล เทียบธรรม และมีการบริหารงานที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญโดยที่หน่วยงานของภาครัฐจะมีกลไกการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่ต่อเนื่องและสร้างสรรค์ เป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนหรือกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงได้ (Accessibility) มีการติดต่อสื่อสารสองทางกับประชาชน (Dialogue) ทั้งที่เห็นทางการและไม่เป็นทางการ และนำข้อคิดเห็นของประชาชนมาประกอบการตัดสินใจขององค์กร พร้อมทั้งอธิบายเหตุผล รวมไปถึงการจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทันท่วงที ถูกต้อง โปร่งใจ และจริงใจ¹³

รูปภาพที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน จากสมาคมการมีส่วนร่วมสากล
ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ พ.ศ. 2564

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ของสมาคมการมีส่วนร่วมสากล (International Association for Public Participation – IAP2) ที่เรียกว่า “Public Participation Spectrum” ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชน 5 ระดับ คือ

ระดับการให้ข้อมูลข่าวสาร (To Inform) เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด บทบาทของประชาชนน้อยมาก เพียงแต่ได้รับทราบว่าจะเกิดอะไรที่ไหน ซึ่งไม่ว่าจะเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในขั้นใด การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ต้องไม่ใช่การให้ข้อมูลในลักษณะประชาสัมพันธ์ โดยให้มองแต่ด้านดีเท่านั้น หัวใจสำคัญคือ การให้ข้อเท็จจริง

¹³ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, "การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม,"

ครอบคลุม และเพียงพอ เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อเท็จจริง และตัดสินใจแสดงความคิดเห็นอย่างมีคุณภาพ

ระดับการปรึกษาหารือ (To Consult) เป็นลักษณะการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็น ประกอบการตัดสินใจ ดังนั้นประชาชนมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ให้ข้อมูล การตัดสินใจเป็นบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ เทคนิคการมีส่วนร่วมในระดับนี้ เช่น การสำรวจความคิดเห็น การประชุมสาธารณะ ปัจจุบันกฎหมายส่วนใหญ่มักกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างน้อยในระดับปรึกษาหารือ

ระดับการเข้ามาเกี่ยวข้อง (To Involve) เป็นลักษณะการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทำงานตลอดกระบวนการตัดสินใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนอย่างจริงจังและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในทางเลือกต่างๆ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนระดับนี้ใกล้เคียงกับระดับความร่วมมือ เพียงแต่รูปแบบการมีส่วนร่วมระดับความร่วมมือมีลักษณะเป็นกิจกรรมถาวรมากกว่าการมีส่วนร่วมในระดับนี้ นอกจากนั้นการมีส่วนร่วมในระดับนี้ อำนาจการตัดสินใจสุดท้ายยังเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเข้มข้น ตัวอย่างเทคนิคการมีส่วนร่วมที่ใช้มาก อาทิเช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ การตั้งคณะทำงานภาคประชาชน เป็นต้น

ระดับความร่วมมือ (To Collaborate) เป็นการให้บทบาทประชาชนในระดับสูง โดยประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำงานร่วมกันในกระบวนการของการตัดสินใจ ฉะนั้นความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในการตัดสินใจค่อนข้างสูง รูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับนี้ เช่น คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน และคณะที่ปรึกษาฝ่ายประชาชน ผลการตัดสินใจที่ออกมาเป็นผลการตัดสินใจร่วมกัน เชื่อว่าน่าจะนำไปสู่การเสริมสร้างความสมานฉันท์ในสังคม เพราะประชาชนหรือตัวแทนของประชาชนเข้าไปมีส่วนในองค์กรตัดสินใจด้วย ไม่ใช่เพียงให้ความคิดเห็นต่อองค์กรตัดสินใจ

และระดับเสริมอำนาจประชาชน (Empower) เป็นระดับที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงสุด เพราะให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเน้นการตามผลของการตัดสินใจนั้น รูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับนี้เป็นที่รู้จักกันดีคือ การลงประชามติหรือสภาเมือง การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้สะท้อนความยินยอมพร้อมใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ

ยอมรับอำนาจการตัดสินใจของประชาชนหรือชุมชน อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมในระดับนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีกระบวนการเสริมความสามารถของประชาชนให้สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง อาทิเช่นข้อมูลที่ครอบคลุมเพียงพอ การเสริมสร้างทักษะให้ประชาชนวิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินใจหาทางแก้ปัญหาที่มีคุณภาพ การให้การมีส่วนร่วมในระดับนี้สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของประชาชนในระดับสูง¹⁴

ความสำเร็จของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับภาคประชาชนและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องแบบหุ้นส่วนความร่วมมือ นำไปสู่การยอมรับ ซึ่งกันและกันในผลของการพัฒนาที่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน อันเป็นการสร้างพลังความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาาระบบราชการไปสู่เป้าหมาย คือ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างแท้จริง รวมทั้ง ผลของการพัฒนาที่เกิดประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

การทำงานของรัฐบาล หมายถึง ขอบเขตของกิจกรรมของรัฐบาลและที่รัฐบาลดำเนินกิจกรรมนั้น ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชน โดยพิจารณานโยบายต่างๆ ของรัฐ

Alexandre (2013) แนวคิดเรื่องพลเมืองเป็นศูนย์กลางในการส่งมอบบริการสาธารณะ ถูกนำมาใช้แบบบูรณาการในหน่วยงานภาครัฐ โดยมีเครื่องมือที่สำคัญคือระบบ ICT (Information Communication Technology) และถึงแม้ว่าเครื่องมือดังกล่าวจะมีความสำคัญ แต่มุมมองของประชาชนผู้ใช้บริการในฐานะเป็นผลการดำเนินงาน มักจำกัดอยู่ที่การประเมินการปฏิบัติงานทางการเงินและการบริหารประสิทธิภาพ ซึ่งควรคำนึงถึงผลกระทบทางสังคมและการเมืองของบริการสาธารณะนั้นๆ การวัดผลการดำเนินงานจึงควรคำนึงถึงมิติทางสังคม ในบริบทของนโยบายสาธารณะประชาชนคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ดังนั้นการมุมมองความคิดเห็นของประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล

การศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาครัฐในประเทศไทยนั้นมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งส่วนใหญ่ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ 1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน หรือการ

¹⁴ อรรถัย กักผล, คู่คิด คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับบริหารท้องถิ่น, vol. 1 (กรุงเทพฯ: จรัญสนิทวงศ์ การพิมพ์, 2552).

บริหารงานผ่านกิจกรรมของภาครัฐ ทั้งในรูปแบบผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานและองค์กร เช่น ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบในการดำเนินโครงการชุดคลองไทย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของกองทัพบก เป็นต้น และ 2. ความคิดเห็นของประชาชนเพื่อการจัดบริการสาธารณะหรือนโยบายที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการถามถึงความต้องการของประชาชนที่จะใช้บริการสาธารณะต่างๆ ที่คาดหวังจะได้รับจากรัฐบาล เช่น ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดบริการสาธารณสุข การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามความคิดเห็นของประชาชน เป็นต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยและวารสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นที่มีต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐ โดยงานวิจัยกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุงการทำงานขององค์กร หน่วยงานของภาครัฐ เป็นการสะท้อนความต้องการของประชาชนผ่านระดับความเชื่อมั่นทั้งต่อผู้ปฏิบัติหน้าที่ และต่อองค์กรหน่วยราชการ ส่วนใหญ่มีวิธีการดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีงานวิจัยในระดับชาติ 1 เรื่อง เกี่ยวกับระบบสุขภาพ พบว่า การสุ่มตัวอย่างในระดับประเทศจำแยกออกเป็นภูมิภาคต่างๆ และมีระดับความเชื่อมั่นต่อระบบสุขภาพที่แตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยระดับหน่วยงานราชการหรือในระดับองค์กร จำนวน 2 เรื่อง เกี่ยวกับภารกิจของหน่วยงานและการบริการประชาชน พบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของราชการในระดับสูง

งานวิจัยระดับชาติที่จัดทำโดย **สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2555)** ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อระบบสุขภาพ พ.ศ. 2555” โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ร่วมมือกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อระบบสุขภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพที่ใกล้ชิดตัวประชาชนใน 4 มิติ คือ การบริการสุขภาพ การส่งเสริมป้องกันและควบคุมโรค การคุ้มครองผู้บริโภค และธรรมาภิบาลระบบสุขภาพ โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการติดตาม ปรับปรุง และวางแผนการดำเนินงาน ให้เกิด คุณภาพและ

ประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งได้ส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติไปสัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั่วประเทศ ครัวเรือนละ 1 ราย ได้ประชาชนตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 9,000 ราย ระหว่างวันที่ 9-18 มกราคม 2555 โดยผลการสำรวจพบว่า ทั้ง 4 มิติ ประชาชนผู้ตอบการสัมภาษณ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเชื่อมั่นมากที่สุด รองลงมาคือภาคเหนือ และประชาชนผู้ตอบการสัมภาษณ์ในกรุงเทพมหานครมีความเชื่อมั่นในระบบสุขภาพน้อยที่สุด¹⁵

ส่วนงานวิจัยระดับหน่วยงานราชการหรือในระดับองค์กรจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ **สุรชัย ปัญญาสุวรรณกุล (2563)** ได้ศึกษาเรื่อง “ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลรังสิต” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือจำนวน 380 ตัวอย่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจดูว่าประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิตมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นในเรื่องของการจัดการความปลอดภัยในเรื่องเจ้าหน้าที่ที่มีการตรวจเฝ้าระวังความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอมากที่สุด รองลงมาคือ การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย ในด้านความเชื่อมั่นในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความซื่อสัตย์และโปร่งใส รองลงมาคือ มีความพร้อมในเรื่องของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ในการรับรองปัญหาอาชญากรรมและดูแลความปลอดภัย เป็นต้น¹⁶

และ **กรกฎ ทองชะโชค และคณะ (2559)** ได้ศึกษาเรื่อง “ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของกระทรวงยุติธรรมในจังหวัดชายแดนใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อการดำเนินงานตามภารกิจกระทรวงยุติธรรม อันเป็นการยกระดับความเชื่อมั่นของประชาชนในพื้นที่ต่อการดำเนินงานของกระทรวงยุติธรรม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนผู้ใช้บริการต่อ

¹⁵ กลุ่มสถิติเพื่อติดตามและประเมินนโยบายภาครัฐ 2, "การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อระบบสุขภาพ," ed. สำนักสถิติสาธารณสุขมิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555).

¹⁶ สุรชัย ปัญญาสุวรรณกุล และ พชร สันทัต, "ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต," คุณภาพชีวิตและกฎหมาย 16, no. 2 (July - December 2563) (2563).

หน่วยงาน สังกัดกลุ่มภารกิจด้านพัฒนาพฤติกรรมนิสัยและสำนักงานยุติธรรมจังหวัดกระทรวงยุติธรรม จำนวน 27 หน่วยงาน กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 630 คน และดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารในหน่วยงานสังกัดกรม และสำนักงานยุติธรรมจังหวัด กระทรวงยุติธรรม ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีการดำเนินงานในภาพรวมของหน่วยงานสังกัดกลุ่มภารกิจด้านพัฒนาพฤติกรรมนิสัยและสำนักงานยุติธรรมจังหวัด กระทรวงยุติธรรม ด้านความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของเรื่องจำ/ทัศนสถานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ด้านความเชื่อมั่นต่อสำนักงานคุมประพฤติความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับสูง ด้านความเชื่อมั่นต่อสถานพินิจฯ/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ด้านความเชื่อมั่นต่อสำนักงานยุติธรรมจังหวัดในภาพรวมอยู่ในระดับสูง¹⁷

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นทางการเมือง โดยงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็น และความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการเมืองในระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 1 เรื่อง พบว่า ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์นั้นมีความแตกต่างต่อการแสดงความคิดเห็นของประชาชน

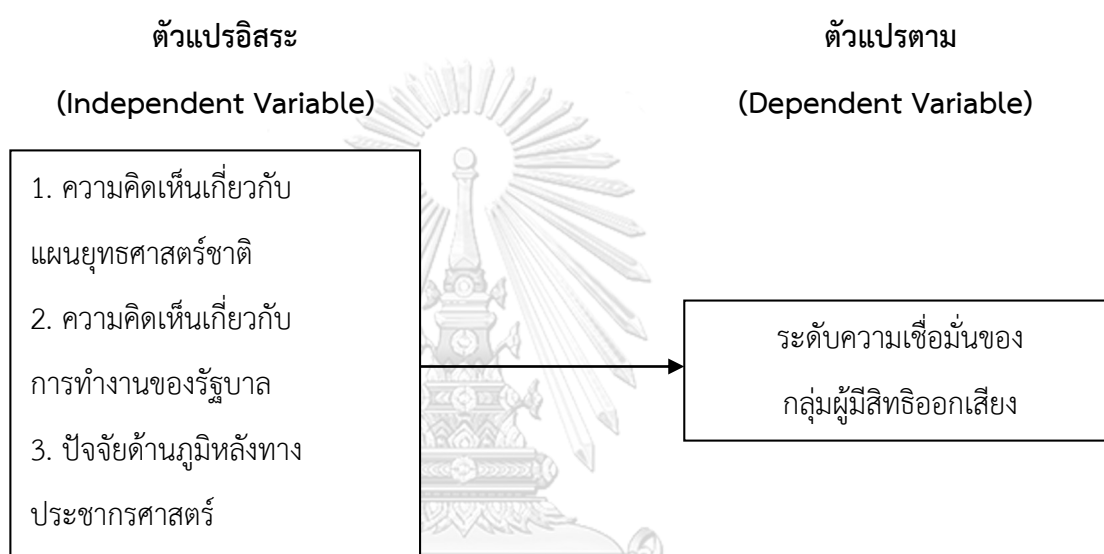
วิทยา ชินบุตร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “ความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีต่อรัฐบาล คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีต่อรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีต่อรัฐบาลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนในจังหวัดลพบุรี จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในจังหวัดลพบุรีมีความเชื่อมั่นทางการเมืองที่มีต่อรัฐบาลคสช. ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุสถานภาพการสมรส และอาชีพต่างกันมีความเชื่อมั่นทางการเมืองที่มีต่อรัฐบาลคสช. ในภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา ศาสนา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกัน¹⁸

¹⁷ กรกฎ ทองชะโชค และคณะ, "ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของกระทรวงยุติธรรมในจังหวัดชายแดนใต้," สุทธิปริทัศน์ 30 no. 95 กรกฎาคม - กันยายน (2559).

¹⁸ วิทยา ชินบุตร, "ความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีต่อรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)," รัชต์ภาคย์ 11, no. 21 มกราคม - เมษายน (2560).

2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) แผนยุทธศาสตร์ชาติ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยผ่านการแบ่งประเด็นความคิดเห็นที่คาดว่า จะส่งต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ ชาติ ดังต่อไปนี้

รูปภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดข้างต้นแสดงให้เห็นถึงสาเหตุโดย **1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ** เปรียบเสมือนตัวแสดงบทบาทของภาครัฐที่เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งหวังให้ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ผ่าน 6 ยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการดำเนินงานตามกิจกรรมของภาครัฐนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับปรุง และพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติให้สอดคล้องต่อเจตจำนงอันแท้จริงของประชาชน ซึ่งมุมมองความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติอาจมีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล เปรียบเสมือนการประเมินผลงานของรัฐบาลผ่านโครงการหรือนโยบายในด้านต่างๆ ว่ากลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมีความพอใจหรือไม่พอใจใน

ประเด็นใดบ้าง เพื่อให้เกิดการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไข ให้เหมาะสม ซึ่งมุมมองความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลอาจมีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์

3. ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์นั้นมีความแตกต่างกันในมุมมองความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง และมีระดับความเชื่อมั่นที่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบระดับความเชื่อมั่นจำแนกตามปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์จึงเป็นปัจจัยที่น่าสนใจในการนำมาวิเคราะห์

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล และปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ มาทำการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอวิธีการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิจัยทั้งหมดมีทั้งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแต่ละประเภทมีการเก็บรวบรวม ดังนี้

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนไทยผู้มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง และไม่ทราบสัดส่วนของประชากร ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากรของ Yamane, (1967) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวนมากกว่า 400 คน¹⁹

¹⁹ Taro Yamane, "Statistics, an Introductory Analysis," ed. 2 (New York: Harper and Row, 1967).

3.1.3 เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป

3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในฐานะตัวแทนบทบาทของรัฐ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทำงานของรัฐบาล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นที่มีต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐและความเชื่อมั่นทางการเมือง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ทบทวนทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดทำเป็นแบบสอบถามออนไลน์แบบปลายปิดประกอบไปด้วยคำถามส่วนต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กำหนดระดับความเห็นด้วยของประชาชน 10 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ 10 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

1.1) กรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศ จำนวน 1 ข้อ

1.2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล กำหนดระดับความพอใจของประชาชน 10 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่พอใจอย่างยิ่ง และ 10 หมายถึง พอใจมากที่สุด

2.1) การทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ 20 ข้อ

2.2) ภาพรวมการทำงานของรัฐบาล 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นของประชาชน กำหนดระดับความเชื่อมั่นของประชาชน 10 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่เชื่อมั่นอย่างยิ่ง และ 10 หมายถึง เชื่อมั่นมากที่สุด

3.1) ความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 2 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด/กำลังศึกษาในระดับ สถานะ งานที่ท่านประกอบอาชีพ และรายได้ในครอบครัว ซึ่งมีลักษณะเป็นปลายปิดทั้งหมด มีจำนวน 6 ข้อ

การแปลผลข้อมูล

ผู้วิจัยออกแบบสอบถามเป็นมาตรวัด 10 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ของละเอียด คีลาน้อย (2562) ที่มีช่วงของค่าเฉลี่ยเท่ากันในทุกชั้นในอัตราภาคชั้น โดยการนำพิสัยของคะแนน (ซึ่งในที่นี้ใช้เกณฑ์ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ทำให้ได้พิสัยคือเกณฑ์สูงสุด ได้แก่ 10 ลบด้วยเกณฑ์ต่ำสุดได้แก่ 1) นำมาหารด้วยจำนวนชั้น²⁰ ดังนี้

$$\begin{aligned} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (10 - 1) / 4 \\ &= 2.25 \end{aligned}$$

จะได้เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูลแบบวิธี Likert Scale แบบจำแนกแต่ระยะช่วงย่อยต่างกัน แบ่งระดับคะแนนเป็น 4 ระดับ โดยกำหนดช่วงของการวัดได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 7.76 – 10.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 5.51 – 7.75 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.26 – 5.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 3.25 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การตรวจสอบเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครบถ้วน และสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา

การตรวจสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็คอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

²⁰ ละเอียด คีลาน้อย, "การใช้มาตรฐานค่าในการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การโรงแรม และการท่องเที่ยว," บริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 8, no. 15 มกราคม - มิถุนายน 2562 (2562).

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็ค อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient)

ส่วนของคำถาม	ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่น	
	30 ชุด	403 ชุด
ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ	0.958	0.952
- ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน	0.952	0.945
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล	0.983	0.984
- การทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ	0.983	0.984
ความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ	0.977	0.973
รวม	0.986	0.987

จากค่าความเชื่อมั่นของกลุ่มทดลอง 30 ชุด และจากการเก็บข้อมูล 403 ชุด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.986 และ 0.987 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าค่อนข้างสูงมาก แปลความว่า ชุดคำถามทั้ง 3 หัวข้อที่อยู่ในแบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือ และมีการกระจายผู้ตอบแบบสอบถาม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้ คือ

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้บรรยายเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ คือ เพศ การศึกษาชั้นสูงสุด/กำลังศึกษาในระดับสถานะ งานที่ประกอบอาชีพ รายได้ในครอบครัว และข้อคำถามที่เป็นลักษณะตัวเลือก

3.4.2 สถิติเชิงอ้างอิง

เป็นการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล และระดับความเชื่อมั่นของประชาชน วิเคราะห์โดยการหาค่า t-test และ ANOVA

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเดียว กับตัวแปรหลายตัว ซึ่งในที่นี้คือความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติกับระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลกับระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง ปัจจัยด้านภูมิ

หลังทางประชากรศาสตร์กับระดับความเชื่อมั่นของประชากร ใช้การทดสอบการวิเคราะห์การถดถอย
เชิงเส้น (Linear Regression) การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression) ด้วยการวัด
ภาพรวม

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการอธิบาย เรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีจำนวน 403 คน และได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์แปลผลข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ผลได้ 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

สรุปผลข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถจำแนกออกได้เป็นเพศ อายุ ภูมิลำเนา การศึกษาชั้นสูงสุด สถานะ งานที่ท่านประกอบอาชีพ และรายได้ในครอบครัว สามารถแสดงผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	195	48.4
หญิง	208	51.6
รวม	403	100.0
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	4	1.0
21-30 ปี	201	49.9
31-40 ปี	121	30.0
41-50 ปี	49	12.2
51-60 ปี	25	6.2
60 ปีขึ้นไป	3	0.7
รวม	403	100.0

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	183	45.4
ภาคกลาง	59	14.6
ภาคเหนือ	32	7.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	79	19.6
ภาคตะวันออก	16	4.0
ภาคใต้	34	8.4
รวม	403	100.0
การศึกษาชั้นสูงสุด		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	0.2
ประถมศึกษา	4	1.0
มัธยมศึกษา	14	3.5
อาชีวศึกษา	7	1.7
อนุปริญญา	31	7.7
ปริญญาตรี	207	67.0
ปริญญาโทขึ้นไป	76	18.9
รวม	403	100.0
สถานะ		
ว่างงาน/กำลังหางาน	19	4.7
มีงานทำ	375	93.1
เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	9	2.2
รวม	403	100.0
งานที่ประกอบอาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	90	22.3
พนักงานบริษัทเอกชน	216	53.6
ค้าขาย/กิจการขนาดเล็ก	28	6.9
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจขนาดใหญ่	19	4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
งานที่ประกอบอาชีพ		
รับจ้างทั่วไป	21	5.2
อื่นๆ	29	7.2
รวม	403	100.0
รายได้ในครอบครัว		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	11	2.7
10,001 – 20,000 บาท	76	18.9
20,001 – 30,000 บาท	89	22.1
30,001 – 40,000 บาท	66	16.4
40,001 – 50,000 บาท	35	8.7
มากกว่า 50,000 บาท	126	31.3
รวม	403	100.0

ลักษณะปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 403 คน ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 และเพศหญิงจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 49.90 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.40 รองลงมาคืออยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นสูงสุดในระดับปริญญาตรีจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาในระดับปริญญาโทขึ้นไปจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 เป็นผู้สถานะมีงานทำจำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.10 รองลงมาคือว่างงาน/กำลังหางานจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 มีการประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 รองลงมาคือรับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 โดยมีรายได้ในครอบครัวอยู่ในช่วงมากกว่า 50,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

ตารางที่ 4.2 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

ระดับความคิดเห็น	ช่วงคะแนนเฉลี่ย
เห็นด้วยมากที่สุด	7.76 – 10.00
เห็นด้วยมาก	5.51 – 7.75
เห็นด้วยน้อย	3.26 – 5.50
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00 - 3.25

ส่วนที่ 2 สรุปผลข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 1.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	การแปลผล
ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน	5.51	3.009	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 5.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.009

- 2.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	การแปลผล
บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น	4.61	2.849	เห็นด้วยน้อย
ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น	5.07	2.825	เห็นด้วยน้อย
สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต	4.98	2.911	เห็นด้วยน้อย
ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น	4.02	2.787	เห็นด้วยน้อย
ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้อย่างเหมาะสม	4.75	2.675	เห็นด้วยน้อย
ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	3.28	2.665	เห็นด้วยน้อย
รวม	4.46	2.460	เห็นด้วยน้อย

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.460 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถ

ในการแข่งขันสูงขึ้นอยู่กับระดับเห็นด้วยน้อย(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.07 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.825) รองลงมาคือ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.911) ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.675) บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.849) ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.787) และภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยในชีวิต และประเพณีนิยมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.665) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล

ระดับความพอใจ	ช่วงคะแนนเฉลี่ย
พอใจมากที่สุด	7.76 – 10.00
พอใจมาก	5.51 – 7.75
พอใจน้อย	3.26 – 5.50
พอใจน้อยที่สุด	1.00 – 3.25

ส่วนที่ 3 สรุปผลข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 1.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพอใจของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง
ที่มีต่อการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำงานของรัฐบาล	ระดับความพอใจ		
	Mean	S.D.	การแปลผล
การปราบปรามยาเสพติด	3.95	2.670	พอใจน้อย
ปัญหาแรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนี เข้าเมืองผิดกฎหมาย	3.83	2.568	พอใจน้อย
ความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และ ผู้ด้อยโอกาส	3.39	2.536	พอใจน้อย
การพัฒนาอุตสาหกรรม	4.66	2.591	พอใจน้อย
โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตร อัตลักษณ์	4.56	2.584	พอใจน้อย
โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และวัฒนธรรม	5.05	2.700	พอใจน้อย
การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของ ประเทศ	4.80	2.751	พอใจน้อย
การส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่	4.82	2.714	พอใจน้อย
การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	4.92	2.717	พอใจน้อย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพอใจของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง
ที่มีต่อการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำงานของรัฐบาล	ระดับความพอใจ		
	Mean	S.D.	การแปลผล
การส่งเสริมการศึกษา	4.35	2.652	พอใจน้อย
การส่งเสริมฝีมือแรงงาน	4.64	2.612	พอใจน้อย
การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศ	4.61	2.700	พอใจน้อย
การเข้าถึงบริการสาธารณสุข	4.78	2.637	พอใจน้อย
การส่งเสริมการกีฬา	4.76	2.602	พอใจน้อย
บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ	5.24	2.916	พอใจน้อย
การปราบปรามการทุจริต และ ประพฤติมิชอบ	3.51	2.598	พอใจน้อย
ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	4.46	2.649	พอใจน้อย
การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ	3.90	2.637	พอใจน้อย
การรับรองสังคมสูงอายุ	4.42	2.683	พอใจน้อย
การแก้ไขปัญหาการระบาดของไวรัส โควิด-19	4.25	2.901	พอใจน้อย
รวม	4.54	2.291	พอใจน้อย

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับระดับความพอใจต่อการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.291 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บัตรสวัสดิการแห่งรัฐอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.916) รองลงมาคือ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.05 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.700) การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.717) การส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่อยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.714) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.751) การเข้าถึงบริการสาธารณสุขอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.637) การส่งเสริมกีฬาอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.602) การพัฒนาอุตสาหกรรมอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.591) การส่งเสริมฝีมือแรงงานอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.612) การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.700) โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์อยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.584) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.649) การรับรองสังคมสูงอายุอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.683) การส่งเสริมการศึกษาอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.652) การแก้ไขปัญหาการระบาดของไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.901) การปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.670) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.637) ปัญหาแรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.568) การปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 2.598) และความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาสอยู่ในระดับพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.536) ตามลำดับ

2.) ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อภาพรวมการทำงานของรัฐบาล

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพอใจของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีต่อภาพรวมการทำงานของภาครัฐ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำงานของรัฐบาล	ระดับความพอใจ		
	Mean	S.D.	การแปลผล
โดยภาพรวมท่านพอใจการทำงานของ ภาครัฐในระดับใด	3.61	2.615	พอใจน้อย

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพอใจที่มีต่อภาพรวมการทำงานของภาครัฐอยู่ในระดับพอใจน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.615

ตารางที่ 4.8 หลักเกณฑ์การแปลผลระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ระดับความเชื่อมั่น	ช่วงคะแนนเฉลี่ย
เชื่อมั่นมากที่สุด	7.76 – 10.00
เชื่อมั่นมาก	5.51 – 7.75
เชื่อมั่นน้อย	3.26 – 5.50
เชื่อมั่นน้อยที่สุด	1.00 – 3.25

ส่วนที่ 4 สรุปผลข้อมูลความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

ความเชื่อมั่นของประชาชน	ระดับความเชื่อมั่น		
	Mean	S.D.	การแปลผล
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะนำประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน	4.43	2.847	เชื่อมั่นน้อย
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว	4.23	2.811	เชื่อมั่นน้อย
รวม	4.32	2.791	เชื่อมั่นน้อย

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับเชื่อมั่นน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.791

ส่วนที่ 5 สรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ 2 กลุ่ม โดยใช้ Independent t-test

ข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน(คน) n = 403	ค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อมั่น	S.D.	t	p-value
เพศ					
ชาย	195	3.99	2.879	-2.320	0.059
หญิง	208	4.63	2.677		

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง มีระดับความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน(คน) n = 403	ค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อมั่น	S.D.	F	p-value
อายุ				3.412	0.005*
ต่ำกว่า 20 ปี	4	1.87	0.853		
21 – 30 ปี	201	4.02	2.743		
31 – 40 ปี	121	4.39	2.657		
41 – 50 ปี	49	5.64	3.031		
51 – 60 ปี	25	4.36	2.620		
61 ปีขึ้นไป	3	3.66	4.618		
ภูมิลำเนา				1.514	0.184
กรุงเทพมหานคร	183	4.38	2.788		
ภาคกลาง	59	3.65	2.699		
ภาคเหนือ	32	5.01	2.889		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	79	4.25	2.888		
ภาคตะวันออก	16	3.87	2.546		
ภาคใต้	34	4.92	2.640		
การศึกษาขั้นสูงสุด				1.884	0.082
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	5.00	-		
ประถมศึกษา	4	4.12	4.250		
มัธยมศึกษา	14	6.10	3.114		
อาชีวศึกษา	7	2.21	1.799		
อนุปริญญา	31	4.45	3.034		
ปริญญาตรี	270	4.20	2.664		
ปริญญาโทขึ้นไป	76	4.60	2.967		

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	จำนวน(คน) n = 403	ค่าเฉลี่ยระดับความเชื่อมั่น	S.D.	F	p-value
สถานะ				1.923	0.148
ว่างงาน/กำลังหางาน	19	4.157	3.452		
มีงานทำ	375	4.380	2.761		
เป็นนักเรียน/นักศึกษา	9	2.555	2.142		
งานที่ประกอบอาชีพ				1.204	0.306
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	90	4.75	2.411		
พนักงานบริษัทเอกชน	216	4.26	2.855		
ค้าขาย/กิจการขนาดเล็ก	28	4.69	2.979		
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจขนาดใหญ่	19	3.42	3.119		
รับจ้างทั่วไป	21	4.30	2.713		
อื่นๆ	29	3.72	3.007		
รายได้ในครอบครัว				1.076	0.373
ต่ำกว่า 10,000 บาท	11	5.04	2.350		
10,001 – 20,000 บาท	76	4.56	2.825		
20,001 – 30,000 บาท	89	4.43	2.778		
30,001 – 40,000 บาท	66	3.87	2.337		
40,001 – 50,000 บาท	35	4.91	2.954		
มากกว่า 50,000 บาท	126	4.11	2.974		

*P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติแตกต่างกันมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาขั้นสูงสุดแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีงานที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติไม่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 หลักเกณฑ์การแปลผลภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ

ระดับการสนับสนุนรัฐบาล	ช่วงคะแนนเฉลี่ย
กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล	7.76 – 10.00
กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาล	5.51 – 7.75
กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาล	3.26 – 5.50
กลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล	1.00 – 3.25

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับ
ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทาง ประชากรศาสตร์	ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ: คน				รวม	\bar{x}	p-value
	กลุ่มผู้ไม่ สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม ไม่สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้ สนับสนุน รัฐบาล			
เพศ							0.392
ชาย	93	47	32	23	195	1.92	
หญิง	73	60	40	35	208	2.17	
อายุ							0.006*
ต่ำกว่า 20 ปี	4	-	-	-	4	1.00	
21 – 30 ปี	88	57	33	23	201	1.95	
31 – 40 ปี	49	30	26	16	121	2.07	
41 – 50 ปี	14	10	9	16	49	2.55	
51 – 60 ปี	9	10	4	2	25	1.96	
60 ปีขึ้นไป	2	-	-	1	3	2.00	
ภูมิลำเนา							0.100
กรุงเทพมหานคร	75	46	39	23	183	2.05	
ภาคกลาง	31	13	10	5	59	1.81	
ภาคเหนือ	10	9	4	9	32	2.37	
ภาคตะวันออก	33	23	11	12	79	2.02	
เฉียงเหนือ							
ภาคตะวันออก	7	7	-	7	16	1.81	
ภาคใต้	10	9	8	7	34	2.35	

*P-Value < 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับ
ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทาง ประชากรศาสตร์	ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ: คน				รวม	\bar{x}	p-value
	กลุ่มผู้ไม่ สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม ไม่สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้ สนับสนุน รัฐบาล			
การศึกษาขั้นสูงสุด							0.100
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	1	-	-	1	2.00	
ประถมศึกษา	2	1	-	1	4	2.00	
มัธยมศึกษา	3	4	2	5	14	2.64	
อาชีวศึกษา	5	2	-	-	7	1.28	
อนุปริญญา	13	7	4	7	31	2.16	
ปริญญาตรี	113	77	50	30	270	1.98	
ปริญญาโทขึ้นไป	30	15	16	15	76	2.21	
สถานะ							0.230
ว่างงาน/กำลังหางาน	10	3	1	5	19	2.05	
มีงานทำ	150	102	70	53	375	2.06	
เป็นนักเรียน/นักศึกษา	6	2	1	-	9	1.44	
งานที่ท่านประกอบอาชีพ							0.678
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	28	28	22	12	90	2.20	
พนักงานบริษัทเอกชน	93	53	41	29	216	2.02	
ค้าขาย/กิจการขนาด เล็ก	11	10	1	6	28	2.07	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ ขนาดใหญ่	11	3	2	3	19	1.84	
รับจ้าง	9	4	5	3	21	2.09	
อื่นๆ	14	9	1	5	29	1.89	

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับ
ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยด้านภูมิหลังทาง ประชากรศาสตร์	ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ: คน				รวม	\bar{x}	p-value
	กลุ่มผู้ไม่ สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม ไม่สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้ สนับสนุน รัฐบาล			
รายได้ในครอบครัว							0.288
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2	6	-	3	11	2.36	
10,001-20,000 บาท	27	23	14	12	76	2.14	
20,001-30,000 บาท	35	27	13	14	89	2.06	
30,001-40,000 บาท	30	19	14	3	66	1.84	
40,001-50,000 บาท	13	5	10	7	35	2.31	
50,000 บาทขึ้นไป	59	27	21	19	126	2.00	

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีงานทำ โดยประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ในครอบครัว 50,000 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาล กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีงานทำ โดยประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และมีรายได้ในครอบครัว 50,000 บาทขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับปัจจัยด้านอายุ

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับ
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ: คน				รวม	\bar{x}	p-value
	กลุ่มผู้ไม่ สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม ไม่สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้ สนับสนุน รัฐบาล			
1. บ้านเมืองมีความมั่นคง							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	131	22	4	1	158	1.20	
เห็นด้วยน้อย	27	41	20	4	92	2.01	
เห็นด้วยมาก	5	31	25	16	77	2.67	
เห็นด้วยมากที่สุด	2	11	23	37	73	3.30	
2. ประเทศไทยมีขีด ความสามารถในการ แข่งขันสูงขึ้น							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	114	12	2	2	130	1.16	
เห็นด้วยน้อย	37	35	11	3	86	1.76	
เห็นด้วยมาก	7	38	33	14	92	2.58	
เห็นด้วยมากที่สุด	7	21	26	39	93	3.04	
3. สังคมไทยมี สภาพแวดล้อมที่เอื้อและ สนับสนุนต่อการพัฒนา คนตลอดชีวิต							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	126	19	2	1	148	1.17	
เห็นด้วยน้อย	18	38	12	4	72	2.02	
เห็นด้วยมาก	13	30	33	6	82	2.39	
เห็นด้วยมากที่สุด	8	18	25	47	98	3.13	

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับ
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ: คน				รวม	\bar{x}	p-value
	กลุ่มผู้ไม่ สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม ไม่สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้มี แนวโน้ม สนับสนุน รัฐบาล	กลุ่มผู้ สนับสนุน รัฐบาล			
4. ความเหลื่อมล้ำใน สังคมลดลง และมีความ เสมอภาคมากขึ้น							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	144	36	9	3	192	1.32	
เห็นด้วยน้อย	10	43	27	11	91	2.42	
เห็นด้วยมาก	5	20	26	10	61	2.67	
เห็นด้วยมากที่สุด	6	8	10	34	58	3.24	
5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ วัฒนธรรม ถูกรักษาไว้ อย่างเหมาะสม							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	119	15	3	-	137	1.15	
เห็นด้วยน้อย	30	48	18	8	104	2.03	
เห็นด้วยมาก	11	29	32	12	84	2.53	
เห็นด้วยมากที่สุด	5	13	19	38	75	3.20	
6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริต และ ประพฤติมิชอบ							0.000*
เห็นด้วยน้อยที่สุด	152	59	17	11	239	1.52	
เห็นด้วยน้อย	9	34	29	10	82	2.48	
เห็นด้วยมาก	3	10	21	5	39	2.71	
เห็นด้วยมากที่สุด	1	3	5	32	41	3.65	

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาพบว่า ในประเด็นคำถามบ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดชีวิต และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้ได้อย่างเหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อย กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมาก และกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมากที่สุด

ประเด็นคำถามประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมาก และกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมากที่สุด

ประเด็นคำถามความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อย และกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมากที่สุด

และประเด็นคำถามภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริต และประพฤตินิชอบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่อยู่ในกลุ่มไม่สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยน้อย และกลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นด้วยมากที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ

ภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน: คน(ร้อยละ)				รวม	\bar{x}	p-value
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด			
กลุ่มผู้พอใจการทำงาน ของภาครัฐ							0.000*
กลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล	110(66.3)	33(19.9)	17(10.2)	6(3.6)	166(100.0)	1.51	
กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่ สนับสนุนรัฐบาล	7(6.5)	33(30.9)	37(34.6)	30(28.0)	107(100.0)	2.84	
กลุ่มผู้มีแนวโน้ม สนับสนุนรัฐบาล	1(1.4)	4(5.6)	23(31.9)	44(61.1)	72(100.0)	3.52	
กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล	-	2(3.4)	7(12.1)	49(84.5)	58(100.0)	3.81	

*P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นว่ายุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นว่ายุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในระดับมาก และกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความเห็นว่ายุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐกับยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการ
พัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ

ภาพรวมความพอใจการทำงาน ของภาครัฐ	ระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการ พัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ: คน(ร้อยละ)				รวม	\bar{x}	p-value
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด			
กลุ่มผู้พอใจการทำงาน ของภาครัฐ						1.82	0.000*
กลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล	153(92.2)	10(6.0)	2(1.2)	1(0.6)	166(100.0)		
กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่ สนับสนุนรัฐบาล	44(41.1)	49(45.8)	14(13.1)	0(0.0)	107(100.0)		
กลุ่มผู้มีแนวโน้ม สนับสนุนรัฐบาล	10(13.9)	19(26.4)	35(48.6)	8(11.1)	72(100.0)		
กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล	8(13.8)	8(13.8)	10(17.2)	32(55.2)	58(100.0)		

*P-Value < 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับมาก กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับน้อย และกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาลมีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความมีอิทธิพลของปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด และรายได้ในครอบครัว

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
(Constant)	3.732		3.709	0.000*
อายุ	0.432	0.148	2.913	0.004*
การศึกษาชั้นสูงสุด	0.002	0.001	0.014	0.989
รายได้ในครอบครัว	-0.149	-0.086	-1.659	0.098

$R^2=0.024$, Adjust R^2 0.017, $F = 3.301$, *P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาพบว่า ค่า R Square (R^2) = 0.024 อธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์: อายุ การศึกษาชั้นสูงสุด และรายได้ในครอบครัว มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงร้อยละ 2.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 97.6 เป็นผลมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ทราบได้ โดยปัจจัยด้านอายุ มีค่า Sig. ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอายุมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาชั้นสูงสุด และปัจจัยด้านรายได้ในครอบครัว มีค่า Sig. สูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการศึกษาชั้นสูงสุด และปัจจัยด้านรายได้ในครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน

ตารางที่ 4.18 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: กรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
(Constant)	0.204		1.188	0.236
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน	0.748	0.807	27.341	0.000*

$R^2=0.651$, Adjust R^2 0.650, $F = 747.542$, *P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาพบว่า ค่า R Square (R^2) = 0.651 อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ:กรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงร้อยละ 65.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 34.9 เป็นผลมาจาก

ความคิดเห็นอื่นที่ไม่ทราบได้ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.807 หมายความว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน กล่าวคือ หากความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนมีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน เพิ่มขึ้น 0.807

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง: ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
(Constant)	-0.031		-0.194	0.846
1. บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น	0.344	0.350	6.570	0.000*
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น	0.112	0.113	2.298	0.022*
3. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต	0.160	0.166	3.348	0.001*
4. ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น	0.077	0.077	1.511	0.132
5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม	0.172	0.164	3.426	0.001*
6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ	0.088	0.184	2.032	0.043*

$R^2=0.741$, Adjust $R^2=0.737$, $F = 186.603$, *P-value < 0.05

ตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาพบว่า ค่า R Square (R^2) = 0.741 อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ: ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงร้อยละ 74.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 25.9 เป็นผลมาจากความคิดเห็นอื่นที่ไม่

ทราบได้ โดยประเด็นความคิดเห็นเรื่องบ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม และภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย รวดเร็วและประพฤติมิชอบ มีค่า Sig. ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปได้ว่าความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 5 ประเด็นดังกล่าวมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน ส่วนประเด็นความคิดเห็นเรื่องความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น มีค่า Sig. สูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติเรื่องความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้นไม่มีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
(Constant)	0.032		0.192	0.848
1. การปราบปรามยาเสพติด	-0.125	-0.120	-2.516	0.012*
2. ปัญหาแรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย	0.046	0.042	0.760	0.448
3. ความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส	0.232	0.209	4.187	0.000*
4. การพัฒนาอุตสาหกรรม	0.051	0.047	0.733	0.464
5. โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์	0.211	0.195	2.489	0.013*
6. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	-0.162	-0.158	-2.178	0.030*
7. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ	0.063	0.062	1.027	0.305
8. การส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่	-0.056	-0.055	-0.836	0.404

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
9. การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	0.176	0.170	2.266	0.024*
10. การส่งเสริมการศึกษา	0.059	0.056	0.709	0.479
11. การส่งเสริมฝีมือแรงงาน	-0.114	-0.107	-1.322	0.187
12. การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศ	0.245	0.237	3.219	0.001*
13. การเข้าถึงบริการสาธารณสุข	-0.016	-0.016	-0.260	0.795
14. การส่งเสริมการกีฬา	-0.026	-0.024	-0.352	0.725
15. บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ	0.072	0.075	1.608	0.109
16. การปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ	-0.008	-0.007	-0.128	0.898
17. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	0.191	0.180	2.592	0.010*
18. การพัฒนาระบบบริหารภาครัฐ	0.150	0.140	2.223	0.027*
19. การรองรับสังคมสูงวัย	-0.077	-0.074	-1.399	0.163
20. การแก้ไขปัญหาการระบาดโควิด-19	0.107	0.111	2.487	0.013*

$R^2=0.758$, Adjust $R^2=0.745$, $F = 56.180$, *P-value < 0.05

ตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาพบว่า ค่า R Square (R^2) = 0.758 อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงร้อยละ 75.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 24.2 เป็นผลมาจากความคิดเห็นอื่นที่ไม่ทราบได้ โดยประเด็นความคิดเห็นเรื่องการปราบปรามยาเสพติด ความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบบริหารภาครัฐ และการแก้ไขปัญหาการระบาดโควิด-19 มีค่า Sig. ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลทั้ง 9 ประเด็นดังกล่าวมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน ส่วนประเด็น

ความคิดเห็นเรื่องปัญหาแรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรม การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่ การส่งเสริม การศึกษา การส่งเสริมฝีมือแรงงาน การเข้าถึงบริการสาธารณสุข การส่งเสริมกีฬา บัตรสวัสดิการ แห่งรัฐ การปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิยม และ การรองรับสังคมสูงวัย มีค่า Sig. สูงกว่า ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ทั้ง 11 ประเด็นดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตารางที่ 4.21 การทดสอบความมีอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการ ทำงานของรัฐที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig.
(Constant)	1.335		8.945	0.000*
ภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐ	0.830	0.778	24.778	0.000*

$R^2=0.605$, Adjust R^2 0.604, $F = 613.961$, *P-value < 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาพบว่า ค่า R Square (R^2) = 0.605 อธิบายได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐ มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มี สิทธิออกเสียงร้อยละ 60.5 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 39.5 เป็นผลมาจากความคิดเห็นอื่นที่ไม่ทราบได้ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่านัยสำคัญ 0.05 จึงสรุปว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความ พื่อใจการทำงานของรัฐมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง เมื่อพิจารณาค่าสัม ประสิทธิ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.778 หมายความว่า ความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐมีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิ ออกเสียง กล่าวคือ หากความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐมีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง เพิ่มขึ้น 0.778

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สำหรับงานวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มีวัตถุประสงค์สามประการ นั้นคือ ประการแรก คือ เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของประเทศไทย ประการที่สอง คือ เพื่อสรุปประเด็นกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติต่อไป และประการสุดท้าย คือ เพื่อวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงชาวไทยต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านๆ มา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.6 มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 49.9 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 45.4 จบการศึกษาชั้นสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 67.0 สถานะมีงานทำ ร้อยละ 93.1 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 53.6 และมีรายได้ในครอบครัวมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 31.3

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัย

5.1.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านๆ มา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติในการเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในระดับเห็นด้วยมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้อย่างเหมาะสม บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาค และภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริต และประพฤติมิชอบ ในระดับเห็นด้วยน้อย ตามลำดับ

5.1.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล

ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลในด้านต่างๆ ได้แก่ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ การเข้าถึงบริการสาธารณสุข การส่งเสริมกีฬา การพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมฝีมือแรงงาน การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศ โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การรับรองสังคมสูงอายุ การส่งเสริมการศึกษา การแก้ไขปัญหาการระบาดของไวรัสโควิด-19 การปราบปรามยาเสพติด การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย การปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ และความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส ในระดับพอเจ็มน้อย ตามลำดับ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลความพอใจการทำงานของภาครัฐในภาพรวมในระดับพอเจ็มน้อย

5.1.2.3 ความเชื่อมั่นของประชาชนชาวไทยต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในระดับเชื่อมั่นน้อย โดยในประเด็นความเชื่อมั่นยุทธศาสตร์ชาติ 20 จะนำประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ในระดับเชื่อมั่นน้อย ตามลำดับ

5.1.2.4 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

ประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติแตกต่างกันอย่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ด้านอื่นๆ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา การศึกษาชั้นสูงสุด สถานะการทำงาน งานที่ประกอบอาชีพ และรายได้ในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อจัดแบ่งกลุ่มประชาชนไทยที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาจากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องภาพรวมความพอใจในการทำงานของภาครัฐออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาล กลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้

ไม่สนับสนุนรัฐบาลนั้น มีข้อดีคือทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมากขึ้น การแบ่งกลุ่มดังกล่าวทำให้เห็นมิติมุมมองทางการเมืองที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ด้านอายุนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของทั้ง 4 กลุ่มกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้ง 6 ด้าน กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนการพัฒนาคนตลอดชีวิต ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้อย่างเหมาะสม ยกเว้นด้านภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริต และประพฤตินิชอบ คือ ในระดับเห็นด้วยน้อย กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ส่วนอีก 5 ด้านอยู่ในระดับน้อย และกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในระดับน้อยที่สุด ทั้ง 6 ด้าน นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างภาพรวมความพอใจในการทำงานของภาครัฐที่ถูกแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มกับความคิดเห็นยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนกับภาพรวมความพอใจในการทำงานภาครัฐ และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติกับภาพรวมความพอใจการทำงานของภาครัฐ แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นต่อภาพรวมความพอใจการทำงานภาครัฐนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.2.4 ผลการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง

จากการทดสอบอิทธิพลของปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในด้านอายุ การศึกษาชั้นสูงสุด และรายได้ในครอบครัว พบว่า

ปัจจัยด้านอายุมีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในเรื่องกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติในเรื่องกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนมีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 6 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติใน 5 ด้าน ได้แก่ บ้านเมืองมีความมั่นคงมากขึ้น ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ถูกรักษาไว้อย่างเหมาะสม และภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย และประเพณีดี มีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลใน 9 ประเด็น ได้แก่ การปราบปรามยาเสพติด ความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส โครงการส่งเสริมมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบบริหารภาครัฐ และการแก้ไขปัญหาการระบาดของโควิด-19 มีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และจากการทดสอบอิทธิพลของความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐบาลที่มีต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมความพอใจการทำงานของรัฐบาลมีผลโดยตรงต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทำงานของรัฐบาลนั้นมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ รัฐบาลจึงควรเลือกนโยบายที่มีเหมาะสมกับสถานการณ์ และประชาชน ในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศ โดยนำหลักการในการบริหารราชการแผ่นดินแบบมีส่วนร่วมเป็นหลักการในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อนำไปสู่ระบบราชการที่มีความโปร่งใส เที่ยงธรรม และเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยแท้จริง รวมไปถึงการเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในรัฐบาล โดยประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส รองลงมาคือ การปราบปรามการทุจริต และประเพณีมิชอบ เป็นประเด็นที่กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมีความเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้การทำงานของรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างเหมาะสม อาจส่งผลให้ประชาชนมีความพอใจเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลในระดับที่สูงขึ้น และจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ผลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดา พลเข้ม และคณะ²¹ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ประชาชนกับการมีส่วนร่วมต่อการเมืองการปกครองในท้องถิ่น” ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน ถือเป็นกระบวนการสำคัญในระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อกำหนดนโยบายของรัฐบาล จะเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนมากขึ้น การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการถือเป็นการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานให้กับประชาชนอย่างแท้จริง

5.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

²¹ ศักดา พลเข้ม และคณะ, "ประชาชนกับการมีส่วนร่วมต่อการเมืองการปกครองในท้องถิ่น," วิจัยวิชาการ, no. 2 (เมษายน-มิถุนายน 2564) (2564).

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวแผนยุทธศาสตร์ชาติ สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาตินั้นมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งตามกฎหมายได้บัญญัติให้มีการทบทวนทุก 5 ปี รัฐบาลจึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น จำเป็นต้องมีการสื่อสารอย่างจริงจังและเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มให้มากที่สุด เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการปรับปรุงแก้ไขแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยในด้านภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย และประเพณีนิยม รองลงมาคือ ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้นเป็นด้านที่ประชาชนเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด ซึ่งผลดังกล่าวเป็นผลสะท้อนมากจากการดำเนินงานของรัฐบาลจึงทำให้ประชาชนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้กลุ่มผู้พอใจการทำงานของภาครัฐกลุ่มต่างๆ ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในสังคมปัจจุบัน ภาครัฐจะมีวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างไร เป็นคำถามที่ภาครัฐจำเป็นต้องคำนึงถึงการประนีประนอม และมีการปรึกษาหารือ เพื่อหาแนวทางร่วมกัน อันจะเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาวที่ยั่งยืน ผลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สฤณีพร สุนทรกิจ**²² ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กระบวนการยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งให้เห็นว่า ยุทธศาสตร์ชาติมีปัญหาด้านการมีส่วนร่วมและการยอมรับ เช่น การขาดความรู้ความเข้าใจ ประชาชนไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมต้องมียุทธศาสตร์ชาติ การมีส่วนร่วมอย่างจำกัดของประชาชนและแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ความแตกแยกทางความคิดของประชาชน รวมทั้งการไม่ยอมรับหรือการขาดความเชื่อมั่นยุทธศาสตร์ชาติ จึงเสนอให้มีการพัฒนาในด้านกระบวนการ โครงสร้าง และระบบบริหารจัดการยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงในด้านต่างๆ

5.2.3 ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

ผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ สรุปได้ว่า ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติอยู่ในระดับน้อย โดยมีปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ด้านอายุ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับระดับความเชื่อมั่นของประชาชนฯ ทั้งนี้ความ

²² สฤณีพร สุนทรกิจ, "กระบวนการยุทธศาสตร์ชาติ," *The National Defence Collage of Thailand* 60, no. 1 January-April (2562).

คิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลนั้นมีอิทธิพลต่อระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงฯ ทุกภาคส่วนจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐ อันจะเป็นการส่งผลให้ระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงฯ เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ทรงชัย ทองปาน**²³ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562” ซึ่งให้เห็นว่า การที่ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนจะเพิ่มขึ้นได้ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ต่างๆ รวมไปถึงภาพลักษณ์ขององค์กรด้วย ดังนั้นจึงควรเน้นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย ปรับปรุงบริการต่างๆ ภายในหน่วยงานภาครัฐให้มีความทันสมัย เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ควรผลานความร่วมมือระหว่างองค์กร ในการให้ความรู้แก่ประชาชน และมุ่งเน้นการแก้ไขภาพลักษณ์เชิงลบ ส่วนประเด็นด้านความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความเชื่อมั่นในการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ อาจสามารถอธิบายในมิติด้านความเหลื่อมล้ำได้ดังนี้ ประเด็นความเหลื่อมล้ำจากงานวิจัยของ **อรรถพร ก๊กค่างพลู และคณะ**²⁴ ที่ประกอบด้วย ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบศึกษา และการพัฒนาเยาวชน ความเหลื่อมล้ำทางด้านการพัฒนาด้านกายภาพของชุมชน ความเหลื่อมล้ำการแก้ไขปัญหาความยากจน และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ความเหลื่อมล้ำทางด้านการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมโดยอำนาจรัฐ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรของรัฐ และความเหลื่อมล้ำในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นผลมาจากเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมองประเด็นเรื่องดังกล่าวในระดับเห็นด้วยน้อย ซึ่งสวนทางกับข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index - SPI) โดยในภาพรวมปี 2563 ประเทศไทยมีค่าคะแนน SPI อยู่ที่ 70.22 จัดอยู่อันดับที่ 79 ของโลกจากที่สำรวจ 163 ประเทศ มีคะแนนดีขึ้นจากปี 2562 ที่มีค่าคะแนน SPI เท่ากับ 67.47 ซึ่งจัดอยู่ในลำดับที่ 72 จากการสำรวจ 138 ประเทศ จึง

²³ ทรงชัย ทองปาน, "สำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562" (ธรรมศาสตร์, 2563).

²⁴ อรรถพร ก๊กค่างพลู และคณะ, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่การท่องเที่ยวโดยชุมชนประเทศไทย," มนุษยศาสตร์สาร, no. 3 (2563).

ทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความเชื่อมั่นในการบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังต่อไปนี้

5.3.1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ ทำให้ทราบว่า กลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารให้เกิดความรู้ความเข้าใจคือกลุ่มที่มีช่วงอายุ 21-30 ปี โดยอยู่ในกลุ่มไม่สนับสนุนรัฐบาลมากที่สุด และมีความสัมพันธ์ต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ ภาครัฐจึงควรมหาเครื่องมือที่เหมาะสมกับกลุ่มวัยดังกล่าว ในการสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมไปถึงเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มดังกล่าว เพื่อนำไปพัฒนานโยบายในการพัฒนาประเทศต่อไป

5.3.2 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ทำให้ทราบว่า ประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำ ผู้ยากจน และผู้ด้อยโอกาส และประเด็นเรื่องการปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิชอบเป็นประเด็นที่ประชาชนพอใจน้อยที่สุด ภาครัฐจึงควรปรับปรุงการทำงานต่างๆ และแก้ไขภาพลักษณ์ของประเทศให้ประชาชนกลับมามีความพอใจกับการทำงานของรัฐบาล นอกจากนี้ กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนรัฐบาล มีความเห็นต่างกันอย่างสุดขั้ว อาจเป็นผลมาจากการกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ชาติที่ไม่เป็นประชาธิปไตยหรือขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐบาลจึงควรใช้สันติวิธี ประนีประนอม ให้ความรู้ พร้อมกับการเข้าไปเจรจา เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของคนทุกกลุ่ม เพื่อให้ลดความขัดแย้งในสังคม

5.3.3 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ทำให้ทราบว่า กลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นด้วยมากที่ยุทธศาสตร์เป็นกรอบกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน แต่เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว ด้านภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยการทุจริต และประพฤตินิชอบ และด้านความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และมีความเสมอภาคมากขึ้น เป็นประเด็นที่ประชาชนเห็นด้วยน้อยที่สุด ภาครัฐจำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรให้เกิดขึ้น โดยส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ประชาชน มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ภาครัฐจำเป็นต้องลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง โดยจัดให้มีมาตรการพิเศษ ให้ความคุ้มครองทางสังคม และสวัสดิการอย่าง

เฉพาะเจาะจงกลุ่มเป้าหมายผู้มีรายได้น้อย การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก เช่น การพัฒนาการเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของเกษตรกร ฐานทรัพยากร และบริบทของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากผลการศึกษาจัดทำตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งขึ้นแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.4.1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ง่าศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในภาพรวมเท่านั้น ในอนาคตควรมีการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้มีสิทธิออกเสียงในด้านใดด้านหนึ่งต่อแผนยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ชาติให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ

5.4.2 กลุ่มผู้พอใจการทำงานของภาครัฐ ได้แก่ กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล กลุ่มผู้มีแนวโน้มสนับสนุนรัฐบาล กลุ่มผู้มีแนวโน้มไม่สนับสนุนรัฐบาล และกลุ่มที่ไม่สนับสนุนรัฐบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ และความเชื่อมั่นต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติที่แตกต่างกัน ซึ่งนอกจากปัจจัยด้านความพอใจการทำงานของรัฐบาลแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชน เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นคำถามการวิจัยที่น่าสนใจ

บรรณานุกรม

Yamane, Taro. "Statistics, an Introductory Analysis." edited by 2. New York: Harper and Row, 1967.

กรกฎ ทองชะโชค และคณะ. "ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของกระทรวงยุติธรรมในจังหวัดชายแดนใต้." สุทธิปริทัศน์ 30 no. 95 กรกฎาคม - กันยายน (2559): 143-55.

กลุ่มสถิติเพื่อติดตามและประเมินนโยบายภาครัฐ 2. "การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่อระบบสุขภาพ." edited by สำนักสถิติสาธารณสุข สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ, 126: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555.

ทรงชัย ทองปาน. "สำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการอำนวยความสะดวกของศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562." ธรรมศาสตร์, 2563.

ปกรณ์ ศิริประกอบ. 3 พาราไดม์ทางรัฐประศาสนศาสตร์: แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติจริง. Edited by 4 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

ประชาชาติธุรกิจ ออนไลน์. "Imf ปรับจีดีพีโลกปี 63 เหลือ -4.4% เศรษฐกิจไทย -7.1%."

<https://www.prachachat.net/breaking-news/news-536804>.

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. "ราชกิจจานุเบกษา." 2546, 9 ตุลาคม.,

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่7) พ.ศ. 2550. "ราชกิจจานุเบกษา." 2550, 15 กันยายน.,
รัชนีกร ลาภวิเศษชาติ พรหมศักดิ์. "การทบทวนและแก้ไขเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ชาติเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป."วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 47 no. 2 (2561).

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์, 2553.

ละเอียด ศิลาน้อย. "การใช้มาตรฐานค่าในการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การโรงแรม และการท่องเที่ยว." บริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 8, no. 15 มกราคม - มิถุนายน 2562 (2562): 112-26.

วิทยา ชินบุตร. "ความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดลพบุรีที่มีต่อรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)." รัฐศาสตร์ 11, no. 21 มกราคม - เมษายน (2560): 233-45.

ศักดิ์ดา พลเข้ม และคณะ. "ประชาชนกับการมีส่วนร่วมต่อการเมืองการปกครองในท้องถิ่น." วิจัยวิชาการ, no. 2 (เมษายน-มิถุนายน 2564) (2564).

ศุภมาศ มะละสี. "ข้อสังเกตทางกฎหมายบางประการว่าด้วยยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ."

<https://enlawfoundation.org/newweb/?p=4182>.

สฤณีพร สุนทรกิจ. "กระบวนการยุทธศาสตร์ชาติ." *The National Defence Collage of Thailand* 60,

no. 1 January-April (2562).

สหประชาชาติ ประเทศไทย. "United Nations Partnership Framework Thailand 2017-2021."

<https://thailand.un.org/th/50604-united-nations-partnership-framework-thailand-2017-2021>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. "การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม."

<https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>.

———. "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2561)." สำนักงาน ก.พ.ร., 2556.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. "ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580." สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

———. "รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2563,." 698. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. "ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ฉบับประชาชน."

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สุรัชย์ ปัญญาสุวรรณกุล และ พชร สันทัด. "ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต." คุณภาพชีวิตและกฎหมาย 16, no. 2 (July - December 2563) (2563): 103-18.

อรทัย ก๊กผล. คู่คิด คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับบริหารท้องถิ่น. Vol. 1, กรุงเทพฯ: จรัญสนิทวงศ์การพิมพ์, 2552.

อรรถพร ก๊กค้างพลู และคณะ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่การท่องเที่ยวโดยชุมชน ประเทศไทย." มนุษยศาสตร์สาร, no. 3 (2563).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายชัยทัศน์ พุทธเดช
วัน เดือน ปี เกิด	19 พฤษภาคม 2534
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ บัญชีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY